

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Stanisław Dąbrowski

SSA Aleksandra Marszałek

w sprawie ze skargi Z. W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 maja 2000 r., sygn. akt I ACa (...) w sprawie z powództwa Z. W. przeciwko Spółdzielni (...) w O. o uchylenie uchwały, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2005 r., zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 lutego 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powódki o wznowienie postępowania od wyroku tego Sądu z dnia 4 marca 2004 r. Sąd ten uznał, że nie występuje podstawa do wznowienia postępowania określona w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., tj. oparcie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 marca 2004 r. na podrobionym lub przerobionym dokumencie. W ocenie Sądu Apelacyjnego, wspomniany wyrok oparty nie został na tej części podania powódki, złożonego do Spółdzielni z dnia 20 czerwca 1996 r., która uległa przeróbce, tj. na treści odnoszącej się do powierzchni przydzielonego jej lokalu. Nie stało się ono bowiem podstawą ustaleń faktycznych usprawiedliwiających ostateczne rozstrzygnięcie. W odniesieniu do twierdzenia powódki, że doszło również do sfałszowania projektu budowy pawilonów handlowych, Sąd Apelacyjny stwierdził

niewykazanie przez powódkę tego faktu i ocena taka potwierdzona została w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 23 lutego 2005 r. pełnomocnik powódki podnosił naruszenie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. i art. 404 k.p.c. oraz wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W zażaleniu powódki eksponuje się istnienie prawnej przyczyny wznowienia postępowania w treści art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. i polegającej na sfalszowaniu podania powódki z dnia 20 czerwca 1996 r., skierowanego przez powódkę do pozwanej Spółdzielni (w podaniu tym powódka zwracała się do Spółdzielni o przydzielenie jej większego lokalu). W związku z tym, że wspomniane podanie stało się dowodem w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 maja 2000 r., oznacza to – w ocenie skarżącej – oparcie tego wyroku na dokumencie sfalszowanym (art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.).

Tymczasem należy stwierdzić, że sam fakt zaliczenia sfalszowanego dokumentu w poczet dowodów w sprawie cywilnej nie może prowadzić jeszcze do wniosku, iż występuje wówczas prawna przyczyna wznowienia postępowania w rozumieniu art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. Niezbędne byłoby jeszcze ustalenie tego, czy taki i sfalszowany dokument pozostawał w funkcjonalnym związku z przyjętym przez sąd cywilny rozstrzygnięciem, a więc – czy w ogóle miał on wpływ na treść takiego rozstrzygnięcia, tj. służył ustaleniom faktycznym stanowiącym podstawę wydania orzeczenia (por. np. uzasadnienie wyroku z dnia 30 maja 1996 r., I CRN 101/95, OSNC 1996, z. 10, poz. 138). W uzasadnieniu zażalenia nie podjęto, oczywiście, próby wykazywania takiego związku. Natomiast Sąd Apelacyjny prawidłowo wykluczył możliwość konstruowania wspomnianego związku między treścią sfalszowanego podania a zapadłym, ostatecznym rozstrzygnięciem. Podanie powódki z dnia 20 czerwca 1996 r. stanowiło jedynie podstawę ustalenia tego, że powódka ubiegała się o powiększenie powierzchni lokalu do 40 m², a w tym zakresie treść podania nie uległa ani podrobieniu ani przerobieniu. Natomiast ustalenia dotyczące powierzchni lokalu przydzielonego powódce dokonane zostały na podstawie wstępnego przydziału lokalu oraz odpowiedniej dokumentacji technicznej. Powódka została wykluczona z pozwanej Spółdzielni dlatego, ponieważ nie zapłaciła w całości należności obejmującej przypadający na nią wkład budowlany.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powódki jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 394¹⁸ k.p.c.).